

РЕШЕНИЕ

№ 1943

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 04.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10120** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К.“,[жк], [улица], представявано от управителя Н. К. срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка №0394438/01.08.2019г., издадена от Л. Й. Д.,началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Със заповедта, на основание чл. 186, ал.1, т. 1, б. „б“ , чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – скара в района на магазин „Д.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп зо него за срок от 14 дни.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Посочва се, че за констатираното нарушение е съставен АУАН и образувано административно-наказателно производство, при което не следва задълженото лице да търпи и друга санкция. Нарушението е в резултат на грешка и използване на касовия апарат на земеделския производител Н. К., вместо на дружеството [фирма], като лицето, допуснало грешката е уволнено. Касовият апарат на земеделския производител е само

за вътрешен контрол и не е свързан с НАП. На датата на проверката управителят не е бил в обекта и не е могъл да осъществи пряк контрол върху служителите си. Налагането на процесната ПАМ не би могло да преустанови административното нарушение или да предотврати вредните последици от него, защото нарушението е довършено, нито да преустанови бъдещи нарушения от същия вид. Затварянето на обекта ще преустанови генерирането на приходи от търговската дейност, респективно данъците за фиска. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Б., упълномощен процесуален представител на жалбоподателя. Навежда се допълнителен аргумент за отмяната на акта, поради неправилна правна квалификация на деянието по чл. 7, ал. 1, вместо по чл. 7а от Наредба Н – 18 от 13.12.2006г. на МФ.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт Н., счита жалбата за неоснователна и недоказана и прави искане за нейното отхвърляне. Поддържа, че заповедта е правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при доказано извършване на нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н -18/13.12.2006г. на МФ. Към момента на проверката в обекта не е имало въведено в експлоатация и в работен режим фискално устройство. Издаден е нефискален бон от устройство за вътрешно ползване. Останалите аргументи на жалбоподателя счита за неотнормими. В заповедта е посочено, че на клиенти са издадени множество нефискални бонове, приложени по преписката, които са се намирали на плота, където се извършвали търговските продажби. Претендира разноси по списък по чл. 80 от ГПК.

Прокурор Ю. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Съдът, след като прецени становищата на страните и доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

На 13. 07. 2019г. в 10.39ч. от инспектори по приходите при ЦУ на НАП е извършена проверка на търговски обект – скара, находяща се в района на магазин „Д.“ в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При контролна покупка на стойност 11.70 лева и прието плащане от служител на обекта не е издадена фискална касова бележка от регистрирано фискално устройство, нито от прошнурован и прономерован кочан с ръчни касови бележки. Вместо това, на органите по приходите е предоставена касова бележка, която видимо наподобява фискален касов бон, но с надпис „нефискален бон“. От органите по приходите е установено, че при поискване от страна на други клиенти на фискален бон, от служителя на обекта са предоставяни бележки с черни печатни букви и надпис „нефискален бон“. Бележката, предоставена на органите по приходите е отпечатана от устройство, намиращо се на плота, от който се извършват продажбите в обекта. То наподобява фискално устройство и е марка и модел „D. expert sx“, от което е отпечатан дневен отчет № 037470/13.07.2019г. Фискалното устройство не е свързано с НАП, от него се издават бележки, които не представляват фискални касови бонове, такива с надпис „нефискален бон“ с дати 12.07.2019г. и 13.07.2019г. са намерени върху работния плот, от който са се извършвали продажбите.

В хода на проверката е представено друго устройство, регистрирано в НАП с потвърждение № 3107474/22.03.2018г., от което, след включването му е отпечатан фискален бон № 002096/13.07.2019г. и ДФО №002037/13.07.2019г. В обекта не е открита книга за ДФО. Констатирана е разлика в размер на 59.28 лева между разчетената касова наличност от това устройство и фактическата касова наличност.

Съставен е протокол за извършена проверка №0394438/13.07.2019г. Към него са приложени намерените в обекта нефискални касови бонове и издаденият такъв при контролната покупка, двата дневни финансови отчета. Снети са и обяснения от касиерката на обекта Л. Р. С., която е посочила, че на 13.07.2019г. продажбите са отразявани на устройството, което не е свързано с НАП, поради липса на батерия на редовния касов апарат.

Издадена е процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка №0394438/01.08.2019г., в която при описаната по-горе фактическа обстановка са направени правни изводи за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н – 18/13.12.2016г. на МФ, който задължава лицата по чл. 3 от Наредбата да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта. За констатираното нарушение и на основание чл. 186, ал.1, т. 1 б. „б“ от ЗДДС, чл.186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него да срок от 14 дни. Изложени са мотиви за срока във връзка с негативните последици за фиска от укриването на доходи при неотчитането на продажбите по надлежния ред чрез въведен в експлоатация и регистриран в НАП фискален касов апарат. Мястото на което е разположен търговския обект е оживено, има голям поток от клиенти, което обуславя извод за висока степен на обществена опасност на деянието. Противоправното поведение става известно на широк кръг от лица, клиенти на обекта. Срокът е съизмерен с тежестта на деянието и е съобразен с превантивната цел на законодателя да се преустанови наложената практика и да се създаде организация за отчитане на продажбите.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства СД по ЗДДС и дневник за продажбите за месец юли 2019г., свидетелство за регистрация на фискално устройство от 22.03.2019г., удостоверение за сервизно обслужване на фискалното устройство и за съответствие на регистрирания фискален касов апарат с принтер с изискванията на Наредба Н – 18/13.12.2006г. на МФ.

Разпитана е свидетелката Х. П., която е работила като касиер на обекта. Съдът не кредитира показанията ѝ напълно, а отчита обстоятелството, че тя и към настоящия момент е служител на [фирма] и е в зависимост от работодателя си, както и че нейните показания противоречат на обясненията на Л. С. и писмените доказателства по делото. Свидетелката посочва, че на 13.07.2019г. е работила като касиер на скарата в района на „Д.“ от 8 часа сутринта. Включила регистрирания касов апарат на [фирма] и издавала фискални касови бележки от него. Апаратът работел. Наложило ѝ се да напусне обекта за малко, в който момент при извършена контролна покупка от органите по приходите нейната колежка по погрешка издала нефискален касов бон от друг апарат, който се ползва за вътрешен отчет и е на земеделски производител.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, в 14 – дневен срок от връчване на заповедта, от пряко засегнатото юридическо лице, на което е наложена принудителната административна мярка.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По делото е представено заверено копие на заповед № ЗЦУ-ОПР -16/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП, с която са оправомощени директорите на дирекции

"Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ на главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да налагат ПАМ - запечатване на обект в случаите на констатирани нарушения по чл. 186 ЗДДС /л. 21/. Представено е и доказателство, че издателят на заповедта е назначен на длъжност „началник на отдел“ „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ на главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. Обжалваната заповед, с която е наложена ПАМ по чл. 186, ал. 1 т. 1, б. „б“ от ЗДДС, е акт на компетентен административен орган по чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Според разписаното в разпоредбата императивно изискване заповедта съдържа мотиви, обусловили налагането на мярката, включително и относно срока, за който се прилага, тъй като в чл. 186, ал. 1 ЗДДС той е определен до един месец, което обуславя необходимостта във всеки отделен случай органът да обоснове конкретно избраната му продължителност.

Принудителната административна мярка е наложена след осъществен данъчноосигурителен контрол посредством проверка на търговски я обект от компетентните за това органи, за резултатите от която на основание чл. 110, ал. 4 изр. последно от ДОПК е съставен протокол № 0394438/13.07.2019г., обективиращ установените факти и обстоятелства. Протоколът е подписан и от служители на търговеца. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че при правилно установена фактическа обстановка и доказано извършване на нормативно регламентирано нарушение допуснатата грешка при посочването на една от точките на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС при възможност за квалифициране на деянието по друга точка на същата разпоредба във връзка с чл. 7а от Наредба Н-18/2006г. на МФ е самостоятелно основание за отмяна на акта, поради съществено нарушение на процесуалните правила. След като констатираното от фактическа страна покрива състава на допуснатото нарушение, както е регулирано в материално правна норма, нарушението не води до материална незаконосъобразност на акта, каквато е и трайната съдебна практика при контрола за законосъобразност по реда на АПК.

По материалната законосъобразност на заповедта съдът намира следното:

При установеното от фактическа страна издаване на нефискален касов бон от нерегистрирано в НАП фискално устройство, при наличие на такова устройство за обекта, което обаче не е използвано към момента на проверката, защото не е работило /писмените обяснения на касиерката Л. С. от дата 13.07.2019г./, правилно е направен извод от правна страна за наличие на предпоставките по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС за налагане на ПАМ – запечатване на обект. Съгласно посочената правна норма, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което извърши някое от изброените по-долу в различните хипотези на правната норма нарушения. Административният орган е приел, че деянието осъществява състава на нарушение на реда и начина на въвеждане в експлоатация или регистрация в Националната агенция за приходите на фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност, по-конкретно на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н – 18/13.12.2006г. на МФ. В мотивите на административния акт е налице и позоваване на чл. 7, ал. 2 от същата Наредба. Цитираните разпоредби задължават лицата по чл. 3 от Наредбата да монтират, въведат в експлоатация и

използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обект, като забраняват извършване на продажба на стоки и услуги без функциониращи ФУ/ИАСУТД. В случая безспорно се доказва, че при контролната покупка на органите по приходите не е използвано регистрираното в НАП фискално устройство на [фирма], а е издаден нефискален касов бон от нерегистрирано фискално устройство. Допуснато е нарушение на изискването по чл. 7, ал. 1 от Наредбата при извършване на дейността да се използва регистрирано в НАП устройство, както и забраната за продажба на стоки без в обекта да е налично и работещо фискално устройство, доколкото регистрираното устройство е представено по-късно в хода на проверката и не е работило при извършване на контролната покупка. Съставът на нарушението по чл. 7, ал. 1 е осъществен, което е общо неизпълнение на изискванията за реда и начина за въвеждане в експлоатация или регистрация в Националната агенция за приходите на фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност, регламентиран в Наредбата, съгласно чл. 186, ал.1, т. 1 б. „б“ от ЗДДС. Действително, имат основания възраженията за възможно прецизиране на правното основание като такова по чл. 7а, ал. 2 от Наредбата във връзка с чл.186, ал. 1, т. 3 от същата разпоредба на ЗДДС, доколкото за продажбата е издаден нефискален касов бон от устройство, което няма дистанционна връзка с НАП. Дори да се приеме възражението за основателно, то не води до извод за материална незаконосъобразност на административния акт. От мотивите на заповедта се установява волята на издателя на акта, а с протокола за проверката се доказва по несъмнен начин неизпълнение на общите изисквания на Наредба Н – 18/13.12.2006г. на МФ и конкретно на задължението при извършване на продажби да се използва регистрирано и свързано с НАП фискално устройство. Нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда запечатване на търговския обект във всички случаи, изброени в т. 1 до т. 5. От една страна не е засегнато правото на защита, защото описанието в мотивите на заповедта е достатъчно пълно и ясно, за да разбере жалбоподателя за какво се ангажира отговорността му. От друга страна и в хипотезата на т. 1 и на т. 3 от ал. 1 на чл. 186 от ЗДДС се предвижда налагане на ПАМ – запечатване на обекта, тоест няма как да се постигне различен резултат за оспорващия. С оглед на това съдът счита, че са налице фактическите и правни основания, възприети и обосновавали административния орган да постанови своя акт, като в тези случаи, той действа в условията на обвързана компетентност, поради което, при надлежно установено нарушение е длъжен да приложи и съответната ПАМ.

Спазена е и целта на закона. Принудителните административни мерки са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Те имат превантивен характер, тъй като имат за цел както преустановяване на нарушението и отстраняване на вредните последиците от него, така също и възпиране от последващи неправомерни деяния и превъзпитание на нарушителя към установения правов ред. Освен това, при определяне на срок от 14 дни, е съобразен принципът на съразмерност, съобразена е целта на превенция за преустановяване на законосъобразни практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца, а именно промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като

прекият резултат е регистриране в обекта на фискално устройство и правилно отразяване на оборота, спазване отчетността на относимите към ФУ документи и предаване на изискуемите данни към НАП. Неизпълнението на тези задължения от страна на проверяваното лице, включително и неподаване на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на оборота на обекта и извършените продажби, възпрепятства проследяването на реализираните приходи, което от своя страна непосредствено води да негативни последици за фиска. ри определяне на срока на действие на наложената ПАМ административният орган е посочил, че с това се цели да се защитят особено важни държавни интереси, а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразното регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект, а така също и правилното определяне на реализираните доходи и на размера на неговите публични задължения. Въз основа на тези обстоятелства той е разпоредил запечатване на обекта и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, който се явява съразмерен на конкретното нарушение. Отчетено е че при проверката са намерени и други нефискални касови бонове от 13.07.2019г. и от 12.07.2019г., което сочи за системни пропуски в организацията на отчетността.

Останалите възражения в жалбата са неотнесими към правния спор, а това за висящо производство по ЗАНН, което да е пречка за налагане на ПАМ е неоснователно, тъй като производствата са различни и самостоятелни, както изрично е посочено и в чл. 186, ал. 1 от ЗАНН, ПАМ се налага независимо от предвидени глоби или имуществени санкции по реда на ЗАНН.

Изложените съображения налагат извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на ответната страна се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл.78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 43 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „К.“,[жк], [улица], представлявано от управителя Н. Г. К. срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка №0394438/01.08.2019г., издадена от Л. Й. Д.,началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление

[населено място], район „К.“,[жк], [улица], представлявано от управителя Н. Г. К. да заплати на Национална агенция по приходите – Централно управление сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: